

Nr 76

Av herr Hedlund m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Avsättning till fonden för idrottens främjande.

(Lika lydande med motion nr 59 i Första kammaren)

Ett av de områden där samhället effektivt kan inverka på ungdomens fostran och karaktärsdanning i positiv riktning är idrotten. Det är därför angeläget att statsmakterna satsar på idrotten och ger ungdomen möjlighet att utan alltför starka ekonomiska hinder utöva denna gagnande verksamhet. Genom idrotten får många ungdomar utlopp för sin inneboende energi och ambition och avledes från andra mindre positiva fritidssysselsättningar.

Det är ett allmänt önskemål att ungdomen i så stor utsträckning som möjligt får tillfällen till positiva och givande fritidshobbies. Läget i fråga om ungdomens fritidssysselsättningar är inte odelat tillfredsställande. Statsmakterna har ett stort ansvar härför och bör vara förpliktade att i ökad utsträckning främja idrotten. Den fysiska fostran, som idrottsverksamheten ger, är också av stor betydelse. En påminnelse därom är de nedslående konditionsprov som redovisas vid värnpliktsinskrivningarna. 20-åringar har i en del fall 80-åringars kondition.

Det är emellertid inte enbart för de egentliga ungdomsåldrarna som idrotten har betydelse. Den på senare tid kraftigt expanderande korporationsidrotten är en vital angelägenhet för statsmakterna att stödja. Här kommer även medelålderns grupper med i bilden. Det intresse för en fysisk träning som finns bland företagets anställda bör uppmuntras. Ur allmän hälsosynpunkt är korporationsidrotten en vinst för samhället.

För idrottens bedrivande är det av vikt att det finns tillräckligt antal utbildade instruktörer. Det är känt att kostnaderna för instruktörsverksamheten stiger kraftigt. Det gäller att tillgodose medel för denna nuvarande verksamhet, men det gäller också att skapa förutsättningar för en utvidgad sådan. Behovet av instruktörer och ledare är stort. Utan goda ledare och instruktörer kan idrotten inte vidareutvecklas.

En annan förutsättning för idrottens utveckling är tillgången på idrottsanläggningar. Under nuvarande förhållanden får kommunerna åta sig stora kostnader för att anlägga och driva idrottsplatser. I många fall har kostnaderna för idrottsplatsernas anläggning och drift av kommunerna ansetts så stora, att de inte vågat sig på ett effektivt stöd. Det är sålunda angeläget att

staten tillser att idrottsanläggningar kan komma till stånd och hållas i drift i tillräcklig omfattning. Det finns ett synnerligen stort intresse för anläggande av simhallar. Kravet på simkunnighet, speciellt hos barn och ungdom, skärps. Det är därför angeläget att tillkomsten av simhallar uppmuntras. Det intresse för sådana anläggningar som finns på kommunalt håll bör ytterligare stimuleras. Staten bör i ökad utsträckning främja uppförande av simhallar. Simsporten är populär bland ungdomen, men en förutsättning för att den skall kunna bedrivas året om och i alla delar av landet är att simhallar finns tillgängliga.

Med de behov för idrottsverksamheten, som vi här redovisat, synes oss det av Kungl. Maj:t föreslagna beloppet till Avsättning till fonden för idrottens främjande otillräckligt. Enligt vår uppfattning är uppskrivningen av detta anslag med 2,9 miljoner kronor inte till fyllest. Anslaget bör höjas med 5,9 miljoner kronor, dvs. till 20 miljoner kronor.

Under hänvisning till ovanstående får vi hemställa,

att riksdagen måtte till *Avsättning till fonden för idrottens främjande* för budgetåret 1964/65 anvisa ett anslag av 20 000 000 kr.

Stockholm den 21 januari 1964

Gunnar Hedlund

Lars Eliasson

Sven Vigelsbo

i Sundborn

Gustaf Svensson

Harald Larsson

Gunnar Larsson

i Vä

i Hedenäset

i Luttra